

10. અન્યોક્તયઃ

[પ્રસ્તાવના : સંસ્કૃતભાષા અને સાહિત્યમાં અલંકારોનું આગવું સ્થાન છે. આ કારણથી સંસ્કૃતજગતમાં સાહિત્યશાસ્ત્રને અલંકારશાસ્ત્ર તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. અલંકારોની સંખ્યા ઘણી મોટી છે, પણ તેમાં અપ્રસ્તુતપ્રશંસા એક વિશિષ્ટ અલંકાર તરીકે પ્રસિદ્ધિ પામેલો છે. તે એટલા સુધી કે જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાની જાતને સંસ્કૃત કવિ તરીકે પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છતી હોય, તો તેણે પોતાના કાવ્યમાં અપ્રસ્તુતપ્રશંસા અલંકારનો સમુચિત પ્રમાણમાં પ્રયોગ કરવો પડે. આમ, સંસ્કૃત કાવ્યસૃષ્ટિમાં આ અપ્રસ્તુતપ્રશંસા અલંકાર કવિની વિશિષ્ટ પ્રતિભાની ઓળખ જેવો બની રહ્યો છે. આ અપ્રસ્તુતપ્રશંસાને અન્યોક્તિ તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે. એનું કારણ એ છે કે અહીં જે વસ્તુનું વર્ણન હોય, તેને બહાનું બનાવીને કોઈ અન્ય જ વસ્તુનું વર્ણન કરવાનું લક્ષ્ય રહેલું હોય છે.]

આ પાઠમાં સંસ્કૃતસાહિત્યના વિવિધ ગ્રંથોમાંથી પસંદ કરીને છ પદ્યો મૂકવામાં આવ્યાં છે. આ બધાં પદ્યોમાં અન્યોક્તિ છે. પ્રથમ પદ્યમાં શેષનાગને બહાને માણસને વધારે પડતી ભૌતિક સુવિધાઓ ન ભોગવવાનો ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો છે. દ્વિતીય પદ્યમાં કર્ણની પ્રશંસા છે, પણ તે લાગુ પડે છે બધા જ દાતાજનોને. તૃતીય પદ્યમાં વાત વૃક્ષની છે. તે પરોપકાર કરનારી દરેક વ્યક્તિને વિશિષ્ટ સંદેશ આપે છે. ચતુર્થ અને પંચમ પદ્યના વિષયવસ્તુમાં ક્રમશઃ જળ અને કમળ કેન્દ્રમાં છે. પણ વિચારતાં તેમને દરેક માણસની સાથે મૂકી શકાય છે. છેલ્લું પદ્ય કૂતરાનું અને હાથીનું વર્ણન કરે છે. પણ, તેમાં બે પ્રકારના માણસોની પ્રવૃત્તિ આલેખી છે અને સ્વમાન સર્વોપરિ છે, એવો સંદેશ આપવામાં આવ્યો છે.

અપ્રસ્તુતને સમજવા માટે સામાજિક વ્યવસ્થા, લોકાચાર, રૂઢિ, શ્લેષ, વિરોધ વગેરે આવશ્યક હોઈને કવિને માટે અને વાચકને માટે થોડો પડકાર સામે આવે છે, પણ તે સરસ રીતે સમજાય તો વાચકને અનેરો આનંદ પણ આપે છે.]

યતિ તે નાગ શીર્ષાણિ તતિ તે નાગ વેદનાઃ ।

ન સન્તિ નાગ શીર્ષાણિ ન સન્તિ નાગ વેદનાઃ ॥ 1 ॥

एकः कर्णमहीपतिः प्रतिदिनं लक्षाधिका याचकाः

कस्मै किं वितरिष्यतीति मनसा चिन्तां वृथा मा कृथाः ।

आस्ते किं प्रतियाचकं सुरतरुः प्रत्यम्बुजं किं रविः

चन्द्रः किं प्रतिकैरवं प्रतिलतागुल्मं किमम्भोधरः ॥ 2 ॥

अध्वन्यध्वनि तरवः पथि पथि पथिकैः उपास्यते छाया ।

धन्याः स कोऽपि विटपी यमध्वगो गृहगतः स्मरति ॥ 3 ॥

शैत्यं नाम गुणः तवास्ति सहजः स्वाभाविकी स्वच्छता

किं ब्रૂમઃ શુચિતાં ભવન્તિ શુચયઃ સ્પર્શેણ યસ્યાપરે ।

किं वातः परमुच्यते स्तुतिपदं यज्जीवनं देहिनाम्

ત્વં ચેન્નીચપથેન ગચ્છસિ પયઃ કસ્ત્વાં નિરોદ્ધું ક્ષમઃ ॥ 4 ॥

નિરર્થકં જન્મ ગતં નલિન્યાઃ યયા ન દૃષ્ટં તુહિનાંશુભિમ્બમ્ ।
 ઉત્પત્તિરિન્દોરપિ નિષ્ફલૈવ દૃષ્ટા પ્રફુલ્લા નલિની ન યેન ॥ 5 ॥
 લાઙ્ગૂલચાલનમ્ અધઃ ચરણાવપાતમ્
 ભૂમૌ નિપત્ય વદનોદરદર્શનં ચ ।
 શ્વા પિણ્ડદસ્ય કુરુતે ગજપુઙ્ગવસ્તુ
 ધીરં વિલોકયતિ ચાદુશતૈશ્ચ ભુઙ્ક્તે ॥ 6 ॥

ટિપ્પણી

1. યતિ (અ.) જેટલાં તે (તવ - તે, યુષ્મદ્ ષ.એ.વ. વૈકલ્પિક રૂપ) તારાં નાગ (નાગ સં.એ.વ.) હે નાગ શીર્ષાણિ મસ્તકો તતિ (અ.) તેટલી વેદનાઃ પીડાઓ.

2. કર્ણમહીપતિઃ (કર્ણઃ ચાસૌ મહીપતિઃ - કર્મ.) રાજા કર્ણ લક્ષ્યાધિકાઃ લાખથી પણ વધારે (લાખોની સંખ્યામાં, અસંખ્ય કે અનેક) વિતરિષ્યતિ ઇતિ વિતરણ કરશે, એમ મનસા (મનસ્ નપુ. તૃ.એ.વ.) મનથી વૃથા નકામી, વ્યર્થ મા કૃથાઃ (અકૃથાઃ - કૃ અ.ભૂ. મ. એ.વ., અહીં મા શબ્દનો પ્રયોગ હોઈ અકૃથાઃને બદલે કૃથાઃ પ્રયોગ થયો છે.) કારણ વગર ખોટી ચિંતા કરીશ નહિ. આસ્તે (અસ્ વ. અ. એ.વ.) હોય છે કિમ્ શું પ્રતિયાચકમ્ પ્રત્યેક ભિક્ષુક માટે, દરેક માંગનાર માટે સુરતરુઃ કલ્પતરુ (સુરાણામ્ તરુઃ ષ.તત્પુ.) પ્રત્યમ્બુજમ્ (અમ્બુનિ જાયતે ઇતિ - અમ્બુજમ્, ઉપ. તત્પુ.) (અમ્બુજમ્ અમ્બુજમ્ પ્રતિ - પ્રત્યમ્બુજમ્ અ.ભા.) પ્રત્યેક કમળ માટે પ્રતિકૈરવમ્ પ્રત્યેક પોયણી (રાત્રિકમળ) માટે પ્રતિલતાગુલ્મમ્ પ્રત્યેક લતા સમૂહ માટે અમ્બોધરઃ વાદળ. (પર્યાય - પયોધરઃ, જલધરઃ, મેઘઃ, વારિદઃ)

3. અધ્વનિ (અધ્વન્ પું. સ.એ.વ.) માર્ગમાં તરવઃ વૃક્ષો પથિ (પથિન્ પું. સ. એ.વ.) માર્ગમાં પથિકૈઃ વટેમાર્ગુ ઉપાસ્યતે (ઉપ + આસ્ કર્મ. વ. અ.એ.વ.) આશ્રય લેવાય છે વિટપી વૃક્ષ અધ્વગઃ (અધ્વાનં ગચ્છતિ ઇતિ અધ્વગઃ - ઉપ. તત્પુ.) વટેમાર્ગુ, યાત્રી, મુસાફર ગૃહગતઃ (ગૃહં ગતઃ -દ્વિ. તત્પુ.) ઘરે પહોંચેલ.

4. શૈત્યમ્ શીતળતા નામ એ નામનું, નામે સહજઃ અમુક વસ્તુની સાથે જન્મેલું, સ્વાભાવિક સ્વાભાવિકી કુદરતી, સ્વાભાવિક સ્વચ્છતા નિર્મળતા બ્રૂમઃ (બ્રૂ બોલવું, કહેવું વ. ડ. બ.વ.) બોલીએ, કહીએ. શુચિતામ્ પવિત્રતાને શુચયઃ (શુચિ સ્ત્રી. પ્ર. બ.વ.) પવિત્ર, સ્વચ્છ, શુદ્ધ કિમ્ શું (પ્રશ્નાર્થ) વાતઃ (વા અતઃ) અથવા તો ઉચ્યતે (વચ્ કહેવું કર્મ. વ. અ. એ.વ.) કહે છે. સ્તુતિપદમ્ (સ્તુતેઃ પદમ્ - ષ.તત્પુ.) વખાણવા લાયક પદ દેહિનામ્ (દેહિન્ ષ.બ.વ.) દેહધારીઓનું, પ્રાણીઓનું નીચપથેન (નીચઃ ચાસૌ પન્થાઃ, તેન - કર્મ.) ઢળતા માર્ગે, નીચ-ખરાબ રસ્તે નિરોદ્ધમ્ (નિ + રુધ્ રોકવું તુમ્ હે.કૃ.) રોકવા માટે ક્ષમઃ સમર્થ.

5. નિરર્થકમ્ નિષ્પ્રયોજન, નકામું ગતમ્ પામ્યું નલિન્યાઃ (નલિની સ્ત્રી. ષ. એ.વ.) (દિવસની) કમળવેલનો (પર્યાય - નલિની, કમલિની, સરોજિની, અમ્બોજિની) યયા જેના દ્વારા તુહિનાંશુભિમ્બમ્ (તુહિનાંશોઃ ભિમ્બમ્ - ષ.તત્પુ.) ચંદ્રબિંબ ઇન્દોઃ (ઇન્દુ પું. ષ. એ.વ.) ચંદ્રના (પર્યાય - ચન્દ્રઃ, તુહિનાંશુઃ, નિશાકરઃ, રાકેશઃ) દૃષ્ટા (દૃશ્ જોવું + ક્ત ક.ભૂ.કૃ.) જોઈ પ્રફુલ્લા ખીલેલી નલિની કમલિની.

6. લાઙ્ગૂલચાલનમ્ (લાઙ્ગૂલસ્ય ચાલનમ્ - ષ.તત્પુ.) પૂંછડી પટપટાવવી તે ચરણાવપાતમ્ (ચરણયોઃ અવપાતમ્ - સ.તત્પુ.) પગમાં પડવું, આળોટવું નિપત્ય (નિ + પત્ નીચે પડવું ક્ત્વા > ય સં.ભૂ.કૃ.) નીચે પડીને વદનોદરદર્શનમ્ (વદનઞ્ચ ઉદરઞ્ચ - ઇ.દ્વ., વદનોદરયોઃ દર્શનમ્ - ષ.તત્પુ.) મોઢું તથા પેટ બતાવવું શ્વા (શ્વન્ પું. પ્ર. એ.વ.) કૂતરું

પિણ્ડદસ્ય (પિણ્ડમ્ દદાતિ, તસ્ય - ઉપ.તત્પુ.) ખોરાકનો ટૂકડો આપનાર કુરુતે (કૃ કર્વું વ. અ. એ.વ.) કરે છે. ગજપુઙ્ગવઃ (ગજેષુ પુઙ્ગવઃ - સ.તત્પુ.) શ્રેષ્ઠ હાથી ધીરમ્ ધીરતાપૂર્વક (ક્રિયાવિશેષણ) વિલોકયતિ (વિ + લોક્ જોવું વ. અ. એ.વ.) જુએ છે. ચાટુશતૈઃ અતિશય વહાલભર્યા વચનોથી, લાડ-પ્યારથી ભુજ્વતે (ભુજ્ વ. અ. એ.વ.) ભોજન કરે છે. ખાય છે.

સન્ધિ

વિતરિષ્યતીતિ (વિતરિષ્યતિ ઇતિ) । કિમમ્બોધરઃ (કિમ્ અમ્બોધરઃ) । સ કોઽપિ (સઃ કઃ અપિ) । અધ્વગો ગૃહગતઃ (અધ્વગઃ ગૃહગતઃ) । તવાસ્તિ (તવ અસ્તિ) । યસ્યાપરે (યસ્ય અપરે) । વાતઃ (વા અતઃ) । યજ્ઞીવનમ્ (યત્ જીવનમ્) । ચેન્નીચપથેન (ચેત્ નીચપથેન) । કસ્ત્વામ્ (કઃ ત્વામ્) । ઉત્પત્તિરિન્દોરપિ (ઉત્પત્તિઃ ઇન્દોઃ અપિ) । નિષ્ફલૈવ (નિષ્ફલા એવ) । ગજપુઙ્ગવસ્તુ (ગડપુઙ્ગવઃ તુ) । ચાટુશતૈશ્ચ (ચાટુશતૈઃ ચ) ।

સ્વાધ્યાય

1. યથાસ્વં વિકલ્પમ્ ચિત્વા લિખત ।

- (1) તે નાગ શીર્ષાણિ ।
 (ક) યતિ (ખ) યદિ (ગ) તતિ (ઘ) તર્હિ
- (2) યતિ શીર્ષાણિ તતિ ।
 (ક) નાગાઃ (ખ) વેદનાઃ (ગ) સુખાનિ (ઘ) શીર્ષાણિ
- (3) પ્રત્યમ્બુજં કિમ્ ?
 (ક) શશી (ખ) રવિઃ (ગ) રામઃ (ઘ) કૃષ્ણઃ
- (4) કીદૃશી સ્વચ્છતા ?
 (ક) સ્વાભાવિકી (ખ) પરકીયા (ગ) મધ્યમા (ઘ) અસ્વાભાવિકી
- (5) કસ્ય ઉત્પત્તિઃ નિષ્ફલા ?
 (ક) નલિન્યાઃ (ખ) ઇન્દોઃ (ગ) સવિતુઃ (ઘ) નિશાયાઃ

2. અધોલિખિતાનાં પ્રશ્નાનામ્ ઉત્તરાણિ સંસ્કૃતભાષયા લિખત ।

- (1) કસ્ય સમીપે બહૂનિ શીર્ષાણિ સન્તિ ?
- (2) પ્રતિ યાચકં કિં ન ભવતિ ?
- (3) અધ્વનિ અધ્વનિ કિમ્ ?
- (4) શૈત્યં કસ્ય સહજઃ ગુણઃ ભવતિ ?
- (5) કસ્ય જન્મ નિર્થકં ગતમ્ ?
- (6) લાઙ્ગૂલચાલનં કઃ કરોતિ ?

3. સસંદર્ભ સમજાવો :

- (1) एकः कर्णमहीपतिः प्रतिदिनम् लक्षाधिकाः याचकाः ।
- (2) यमध्वगो गृहगतः स्मरति ।
- (3) चाटुशतैः च भुङ्क्ते ।

4. નીચેના પ્રશ્નોના માતૃભાષામાં ઉત્તર આપો :

- (1) મસ્તક અને વેદના વિશે કવિ શું કહે છે ?
- (2) કર્ણની દાનક્ષમતાને કવિ કઈ રીતે સમજાવે છે ?
- (3) પાણી શા માટે ઉત્તમ છે ?
- (4) વૃક્ષ શા માટે ધન્ય છે ?
- (5) હાથી અને કૂતરા વચ્ચે શો ભેદ છે ?

5. વિવરણાત્મક નોંધ લખો :

- (1) सुरतरुः ।
- (2) लाङ्गूलचालनम् ।

6. સમીક્ષાત્મક નોંધ લખો :

- (1) પાણીના ગુણ અને અવગુણ
- (2) ચંદ્ર અને કમળની અન્યોક્તિ
- (3) હાથી અને કૂતરાની અન્યોક્તિ

